מחמת נפשות הרי אלו נאמנים –

On account of death threats, then they are believed

OVERVIEW

The initial version of רב" states that (even) if אוס אחר עדי ליוצא ממקום אחר כת"י יוצא ממקום אחר אנוסים אנוסים היינו מחמת (since it contradicts no אנוסים אנוסים explains why they are not believed to claim אנוסים מחמת with a ממון מחמת נפשות מחמת נפשות ממון אנוסים מחמת נפשות אוס מגו

_____

asks: תוספות

יאם תאמר וכי אמרו קטנים היינו או אנוסים מחמת ממון היינו² - And if you will say; and when they said we were קטנים or (even) when they said that we were coerced by monetary threats; in either of these two cases – ליהמנו במגו דאמרי אנוסים היינו מחמת נפשות -

They should be believed with a מגר, for they could have said that we were אנוסים מחמת נפשות they would be would have claimed אנוסים מחמת נפשות they would be believed (according to this הו"א, then they should also be believed (even) if they claim אנוסים מחמת ממון היינו or קטנים היינו.

תוספות will now prove that (even) the claim of אנוסים מחמת is believed when there is a support though they are משוי נפשייהו (even though they are משוי נפשייהו).

רישא דאיכא מגו ^{5} נאמנים לומר אנוסים היינו מחמת ממון - ^{4} For in the דהא ברישא דאיכא מגו ^{5} they could have said it is not our מגו they are believed to claim that מגון מחמת ממון . That proves that a אנוסים מחמת נפשות of they are believed to that the מגו is effective. אנוסים מחמת נפשות of מגו should (also) be effective in the סיפא אוסים.

מוספות answers:

ויש לומר דאנוסים מחמת נפשות לא שכיח - 5

And one can say; the reason it is not an effective אנוסים מחמת is because אנוסים מחמת is not common; people do not usually threaten to kill (עדים) for money. The

_

¹ See previous תסופות ד"ה לא.

² Seemingly תוספות question applies to פסולי עדות היינו as well.

³ See (מהרש"א (הארוך).

⁴ This applies to the claim of קטנים as well. In the רישא they are believed since they have a מגו; they should be believed in the אנוסים מא well, for they have the אנוסים מחמת נפשות.

⁵ For a מגו to be effective, it is necessary to assume that the claimant could have just as easily used the מגו claim. If however it is easier to use the actual claim than the מגו claim, it is not an effective.

עדים would not feel comfortable claiming it; therefore it is not an effective מגו

חוספות offers another answer why the מגו is ineffective:

ועוד דבשני עדים לא אמרינן מגו כדפרישית:6

And furthermore, we do not utilize a מגו concerning two עדים as I explained previously; the only מגו that is valid בשני עדים is a בשני עדים בעו שתקו האי בעו שתקו is ineffective by two עדים.

SUMMARY

The claims of אנוסים מחמת ממון are not accepted (if כת"י יוצא מר not accepted (if אנוסים מחמת ממון), even with the אנוסים מחמת נפשות; either because the מגו is לא מגו דאי בעי שתקי (except for a מגו דאי בעי שתקי).

THINKING IT OVER

- 1. Why does not תוספות answer his question that (since it is כתב ידם יוצא ממקום לתב ידם מגו (as תוספות answered previously בד"ה בד"ה מגו במקום עדים מגו במקום מאו מגו במקום אין?! ^{8}
- 3. Why did not תוספות ask that they should be believed with the פרוע of פרוע (as תוספות previously asked בד"ה (בד"ה אין)?!

_

הנתפנה ד"ד אנו

 $^{^{7}}$ According to this answer, the מגוי in the רישא is not that they could have claimed it is not our , but rather they did not have to appear at all to confirm their signatures.

מהר"ם שי"ף See

 $^{^{9}}$ See [TIE] תוס' ד"ה אין (on this עמוד) footnote # 2.

¹⁰ See שטמ"ק.